

GUIA MUSICAL

1975-76

20

...acq...
...ad...
...con...
...in...
...b...
...u...
...m...
...n...
...p...
...e...
...f...
...g...
...h...
...i...
...l...
...m...
...n...
...o...
...p...
...q...
...r...
...s...
...t...
...u...
...v...
...w...
...x...
...y...
...z...

EXPO
EXPO

colowall

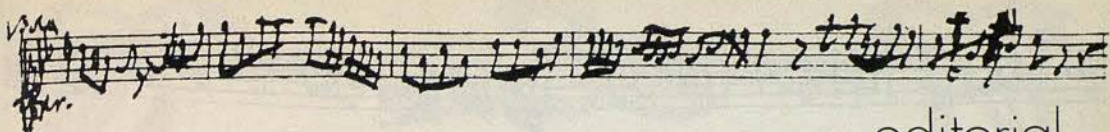

SARRIO

COMPAÑIA PAPELERA DE LEIZA, S.A.

Trofeo Internacional de la Industria 1975

IN MEMORIAM, MERCÈ PLANTADA

Just a l'any del traspàs de la gran cantant Conxita Badia, ha mort Mercè Plantada, una altra extraordinària artista i gran liederista, fidel traductora de les essències musicals contingudes en partitures del més divers signe estètic.

Se m'acut de pensar que, amb la mort de Mercè Plantada, desapareix el darrer representant d'una generació de músics catalans marcats pel comú denominador d'una singular i atractiva simpatia personal, indissolublement unida a la seva condició d'artistes. Si evoquem les figures del violinista Francesc Costa, d'Eduard Toldrà —compositor i director d'orquestra— o de Conxita Badia, convindrem que junt amb les seves òptimes intuïcions expressives, emanava de les seves respectives personalitats una espècie de fluid cordial i efusiu que era com una comunicació més que ens feien de la seva ànima d'artistes. I el mateix podem dir de Mercè Plantada, que si a l'escenari ens captivava per la gràcia del seu art, en la conversa o en l'àmbit privat ens seduïa per l'inagotable cabdal d'afecte i de cordialitat que prodigava.

Em sembla que el primer record que tinc de Mercè Plantada és el d'una suggestiva escultura (exactament, un cap) modelada en la dècada dels trenta per Manolo Hugué. Era el

gran moment de la nostra cantant. En el passat recent, l'èxit de l'estrena d'«El Giravolt de maig», òpera de Toldrà amb text de Carner. En l'immediat futur —anys quaranta— Toldrà li dedica una de les cançons sobre poemes de Lope de Vega. Més endavant estrena les cèlebres «Canciones negras» de Xavier Montsalvatge, i diverses pàgines de Lamote de Grignon i d'altres compositors. Però no és la relació dels seus triomfs el que vull donar ara, sinó evocar al més vivament possible el seu perfil humà i artístic.

En les esmentades dates, puc fixar la meua coneixença personal amb Mercè Plantada. Vaig ser seguidament presoner de la gràcia de la seva natural simpatia. Recordo, entre altres, la seva participació activa a les reunions de música al Masnou convocades, a l'entorn d'una taula amb pa amb tomàquet, per Joan Comellas. En la seva naturalesa s'hi barrejava una alegria popular, distingida i profunda, amb una expressió d'afecte, tendra i sensible.

Amb la mort de Mercè Plantada hem perdut l'artista, però —a més— hem perdut una extraordinària personalitat humana. Descansi en pau.

MANUEL VALLS

orfeó català

Els dies 9 i 11 de juny, l'Orfeó Català donarà els habituals «Concerts dedicats als socis». En programa, una breu antologia del repertori més representatiu de la història de la música coral: els madrigalistes del Renaixement —amb primeres audicions d'obres de Sérmisy, Willaert i Lasso— i J. S. Bach («Motet núm. 6 'L'oeu el Senyor'»); polifonia religiosa amb una significativa referència a Pau Casals en el centenari del seu naixement; la reposició d'una de les més inspirades i evocadores obres del mestre Lluís Me Millet —«La Relíquia» sobre text de Joan Alcover—, i de «La mort de l'escolà» de Nicolau; una selecció del cançoner popular —amb harmonitzacions de Lluís Millet, J. Sancho Marraco i Eduard Toldrà— i, com a símbol i afirmació, «El cant de la senyera» de Lluís Millet.

A partir del dia 1 de juny els socis de l'Orfeó Català podran canviar —a les taquilles del Palau de la Música Catalana— per localitats numerades les contrasenyes que els han estat enviades.

El Patronat Municipal de Cultura del Masnou ha convocat un concurs local escolar de re-

dacció en llengua catalana la temàtica del qual és «Lluís Millet i la seva obra». El Jurat estarà format per la Junta del Patronat i un representant de l'Orfeó Català; el resultat del Concurs així com el lliurament dels premis atorgats es farà públic en un acte especial que tindrà lloc al començament del Curs escolar 1976-77. El record de Lluís Millet és permanentment viu a la vila on va néixer; materialitzat al llarg dels temps amb diversa forma, té ara una nova manifestació amb aquest Concurs que pretén de fer conèixer als infants la importància d'una de les figures de la Catalunya moderna.

La Secció de Nois i Noies de l'Orfeó Català, dirigida per J. López Esparbé, efectuarà diverses audicions durant aquest mes de maig. Al concert celebrat amb gran èxit el diumenge passat, dia 2, a l'Empar de Sta. Llúcia (Obra Benèfic-Social de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis), seguiran els que tindran lloc a l'Orfeó Atlàntida (en homenatge al 50è aniversari d'aquesta entitat) —dia 16—, Vilarodona —dia 23— i Cardedeu —dia 30.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

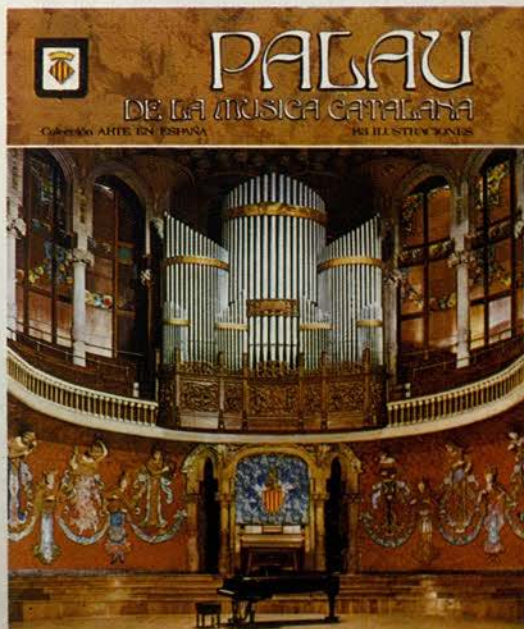
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

concerts

MÚSICA A MADRID

MAIG

DIA 7

20 h. (Sala Fénix). L.I.M. (Laboratorio de Interpretación Musical); obres de Villa Rojo, Marco, Papineau, Riviere.

DIA 8

20 h. (Sala Fénix). Grupo Glosa; obres de Guerrero, Garrido, Palacios, Barber.

DIA 12

19.30 h. (Institut Francès). Concours de guitarra.

DIA 13

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

DIA 15

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

DIA 20

19.30 h. (Teatro Real). Jean-Pierre Rampal, flauta; Robert Veyron-Lacroix, clave. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 22

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 26

21.30 (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

DIA 29

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

JUNY

DIA 7

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 9

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 16

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

DIA 18

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

El lado puro de la vida

La vida en la ciudad hace hoy más necesario que nunca el frescor natural de yoghourt DANONE. DANONE... puro y fresco... para que usted y los suyos se sientan, cada día, más cerca de la naturaleza.

Lo más natural

mirador

EL COR MONTSERRAT d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa, aprofitant la commemoració dels seus deu anys de vida, vol convidar l'opinió pública a prendre consciència de la problemàtica que envolta el món de la música. A tal fi:

MANIFESTEM:

- 1) Es imprescindible que la música —com a element formatiu de la sensibilitat de la persona— sigui ensenyada durant els anys escolars i a la mateixa escola amb l'obligatorietat i la protecció necessàries.
- 2) Els mètodes d'ensenyament de la música han evolucionat molt, però resulta difícil d'aplicar-los degut al fet que incideixen de ple en les peculiaritats ètniques de cada país; també troben dificultats atribuïbles a la mentalitat d'una bona part dels professors de música.
- 3) Tant a l'EGB com al BUP i al COU, el professorat que ha d'ensenyar la música, es troba en la pràctica totalment desorientat a causa de l'actual legislació sobre la matèria, a més de sentir-se en inferioritat de condicions davant de llicenciats en ciències i lletres que són —en darrer terme— els qui poden exercir aquesta tasca.
- 4) La formació musical que s'imparteix a les escoles universitàries del professorat d'EGB, antigues Normals, resulta, en molts casos, insuficient, malgrat que els mestres són els únics que, durant la primera etapa de l'EGB, haurien d'ensenyar música; en canvi, a la segona etapa de l'EGB, al BUP i al COU, creiem que són els músics els qui haurien d'impartir aquesta matèria.
- 5) Paradoxalment, una persona que ha cursat una carrera musical —després d'estudiar molts anys— tindrà dificultats per viure d'allò que ha estudiat i que és la seva vocació. A més, bona part dels professionals de la música pateixen les conseqüències d'una manca de seguretat i estabilitat en el seu treball.
- 6) La música, com moltes altres arts, està immersa en l'economia de mercats que, lluny d'afavorir-ne les possibilitats sensibilitzadores —i tot aprofitant, a més, l'endèmica manca d'educació musical que suporta el nostre país—, només la posa al servei d'uns pocs grups de privilegiats.
- 7) La música en conserva ha de ser un complement de la música en viu, i no a l'inrevés com sol passar. Això requereix una atenció urgent per part de l'Administració que ha de vetllar per la puresa i dignitat del fet musical.
- 8) S'ha arribat a un excés de «pol·lució musical», és a dir, de proliferació de música en establiments públics, carrers, centres comercials, empreses, etc., i cal suportar-la, tant si ens agrada com no, independentment de la seva qualitat.
- Normalment aquesta música anomenada «ambiental» serveix per manipular els estatsànims de les persones durant el treball, les compres, etc.
- 9) Els músics que no radiquen a les capitals es troben lluny dels centres de contractació de la música, i això els limita sensiblement les possibilitats d'actuació alhora que els fa molt difícil entrar en el «tinglado» centralitzat d'organismes oficials, mitjans de comunicació, crítica, etc., que amb llur comportament centralista dificulten la seva carrera.
- 10) La música culta és econòmicament deficitària arreu del món. Calen pressupostos adequats que en facin possible el lliure desenvolupament; molt sovint la iniciativa privada —que supeix amb el seu esforç la manca d'ajut oficial— queda desbordada i frenada per les dificultats que pressuposa la recerca de locals, la manca d'instruments i d'instrumentistes, etc.
- Demanem a l'opinió pública que reflexioni una vegada més sobre aquests punts i que —si ho creu oportú— signi amb nosaltres aquest MANIFEST per a elevar-lo al Ministre d'Educació i Ciència.

COR MONTSERRAT

Terrassa, abril del 1976. Any del X Aniversari

vida musical

MADRID. — El Ministeri d'Educació i Ciència, a través de la Direcció General del Patrimoni Artístic i Cultural, amb el propòsit d'enaltir la figura de l'excels músic Manuel de Falla i de promoure un profund estudi de la seva personalitat, obra, estètica, etc., invita els musicòlegs de tots els països a prendre part en un Concurs Internacional de Musicologia, amb motiu de commemorar en 1976 el Primer Centenari del naixement, a Càdis, del gloriós compositor espanyol. Bases: 1) Podran prendre part en aquest Concurs els musicòlegs de qualsevol nacionalitat, sense limitació d'edat ni de sexe. 2) Les obres, originals i inèdites, estaran dedicades «A la memòria de Manuel de Falla, en el Primer Centenari del seu naixement: 1976». 3) La temàtica de les obres ha d'estar, necessàriament, relacionada amb la vida, l'obra, l'estètica, etc. de Manuel de Falla. 4) La seva tramesa seguirà el consabut règim de plica: Treballs anònims assenyalats amb un lema i acompanyats d'un sobre tancat, en el qual s'inclouran les dades personals de l'autor, la seva adreça actual i «curriculum vitae». 5) Totes les trameses, adreçades a la Comissaria Nacional de la Música (Teatre Reial, Plaça d'Isabel II - Madrid-13) es faran abans del dia 15 d'octubre 1976, donant fe d'aquest extrem el corresponent mata-segells de Correus. 6) Un Jurat internacional emetrà el veredict del Concurs, durant la segona quinzena del mes d'octubre de 1976 i determinarà la concessió d'un «Primer Premi del Primer Centenari de Manuel de Falla (1976)» dotat amb la quantitat de cinc-cents mil pessetes (500.000) i un «Segon Premi del Primer Centenari de Manuel de Falla (1976)» dotat amb la quantitat de dues-cents cinquanta mil pessetes (250.000).

7) Els treballs premiats quedaran en propietat del Ministeri d'Educació i Ciència, que procedirà a l'edició més immediata de l'original i possibles traduccions. 8) Els treballs no redactats en castellà, vindran acompanyats d'una traducció en aquest idioma, en francès o en anglès. 9) Queda ben entès que els participants a aquest Concurs, pel fet de participar-hi, accepten totes i cada una de les disposicions contingudes en les Bases presents. El Ministeri d'Educació i Ciència determinarà, en el seu moment, l'acte en el qual tindrà lloc el lliurament de premis i dels corresponents diplomes als musicòlegs guardonats en aquest Concurs.

BENICASIM. — De l'1 al 16 d'agost se celebrarà el «I Curs Internacional de Guitarra». Serà professat per Miquel Barberà, Catedràtic del Conservatori Superior de Música de Còrdova; Melchor Rodríguez, Catedràtic del Conservatori Professional de Música de Pamplona; Jaume Català, Catedràtic del Conservatori Professional de Música de Valladolid. El temari del Curs serà: A) 1) la interpretació de la música antiga, 2) l'estil, 3) l'expressió, 4) variacions dels temps. 5) la improvisació durant el Renaixement i el Barroc, 6) música i poesia en el segle XVI i 7) la cadència típica barroca. B) Obres dels segles XVI al XVIII. Il·lustració de l'esmentat període amb obres d'Adrian le Roy, Nicolàs Vallet, Esteban Daza, Francesco da Milano, Pierre Certon, Thomas Mace, S. L. Weiss, J. S. Bach, William Lawes, Adam Falckenhagen. C) La interpretació de la música contemporània. Matricula: 5.000 ptes.; oients: 2.000. Informació: Ajuntament de Benicasim.

scherzo

JOSEP SOLER

Va néixer a Vilafranca del Penedès (Barcelona) l'any 1935 i realitzà els estudis musicals a Barcelona i a París. El seu principal mestre fou Cristòfor Taltabull els consells musicals del qual tingueren importància decisiva en la seva orientació creadora. A França, fou deixeble de René Leibowitz de qui rep directament la línia de l'Escola de Viena. La labor de Soler ha assolit un ampli eco a Catalunya i a tota Espanya, i és també molt conegut als principals centres musicals internacionals. Les seves composicions han merescut diversos premis entre els quals són de destacar el de l'Òpera de Montecarlo i el Ciutat de Barcelona.

L'estil i la línia compositiva de Soler són completament personals encara que en la seva gestació participen igualment l'herència dodecafònica i serial i els procediments estructurals d'algunes músiques antigues que ell mateix ha investigat. En les seves obres destaca la serietat de la factura i el poder expressiu d'una música que no perd per això un caràcter sovint intimista ni una preocupació per diversos corrents culturals entre els quals l'esotèric i els diversos mites tenen un paper preponderant.

OBRES PRINCIPALS: A) Música teatral: «Danae» (ballet), «Agamemnon» (òpera), «Edip i locasta» (òpera). B) Orquestra: «Canticum ad honorem Sanctae Mariae» (amb cor), «Passio secundum Joannem» (amb solistes vocals i cor), «Simfonia», «The solar cycle, Simfonia I», «The solar cycle, Simfonia II», «Concert per a piano i orquestra», «Orpheus», «Shakespeare Lieder» (amb veu solista), «Concert per a violoncel i orquestra», «Apuntava l'alba». C) Grup de Cambra: «Cantata loel Prophetæ» (amb cor i veu solista), «Diaphonia», «Visió de l'Anyell Místic», «Sons de la nit», «Passio Jesu Christi» (amb veus solistes), «Concert per a clave i cinc instruments», «L'àngel del sol», «Inferno». D) Música de Cambra: «Trio», «Noche oscura», «Tombeau de H. P. Lovecraft», «Quartet de corda». D) Música per a cant i piano: «Das Stundenbuch», «Two songs», «Das Marien-Leben», «Die Sonette an Orpheus», «Dues cançons xineses», «Amours de Cassandre». E) Instruments a solo: «Preludi, coral i toccata» (orgue), «O Lux Beata Trinitas» (orgue), «Música trista» (guitarra), «Tres peces per a piano», «El misteriós jardí de les roses» (orgue), «Sonata per a piano», «Missa in tempore belli» (orgue).

T. M.

pro musica

PATRONAT PRO MUSICA

XVIII Temporada Musical

En substitució dels concerts d'I VIRTUOSI DI ROMA (inicialment previstos per als dies 29 i 30 de maig) la gira artística dels quals ha estat cancel·lada per causes totalment alienes a la seva voluntat, el Patronat Pro Música s'honora a oferir al públic filharmònic dues excepcionals audicions de la mundialment famosa

ORQUESTRA DE CAMBRA DE PRAGA

Diumenge, dia 9 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

MARTINU: Serenata per a dos violins i violes, núm. 2

SCHUBERT: Simfonia núm. 5.—DVORAK: Suite txeca, op. 39

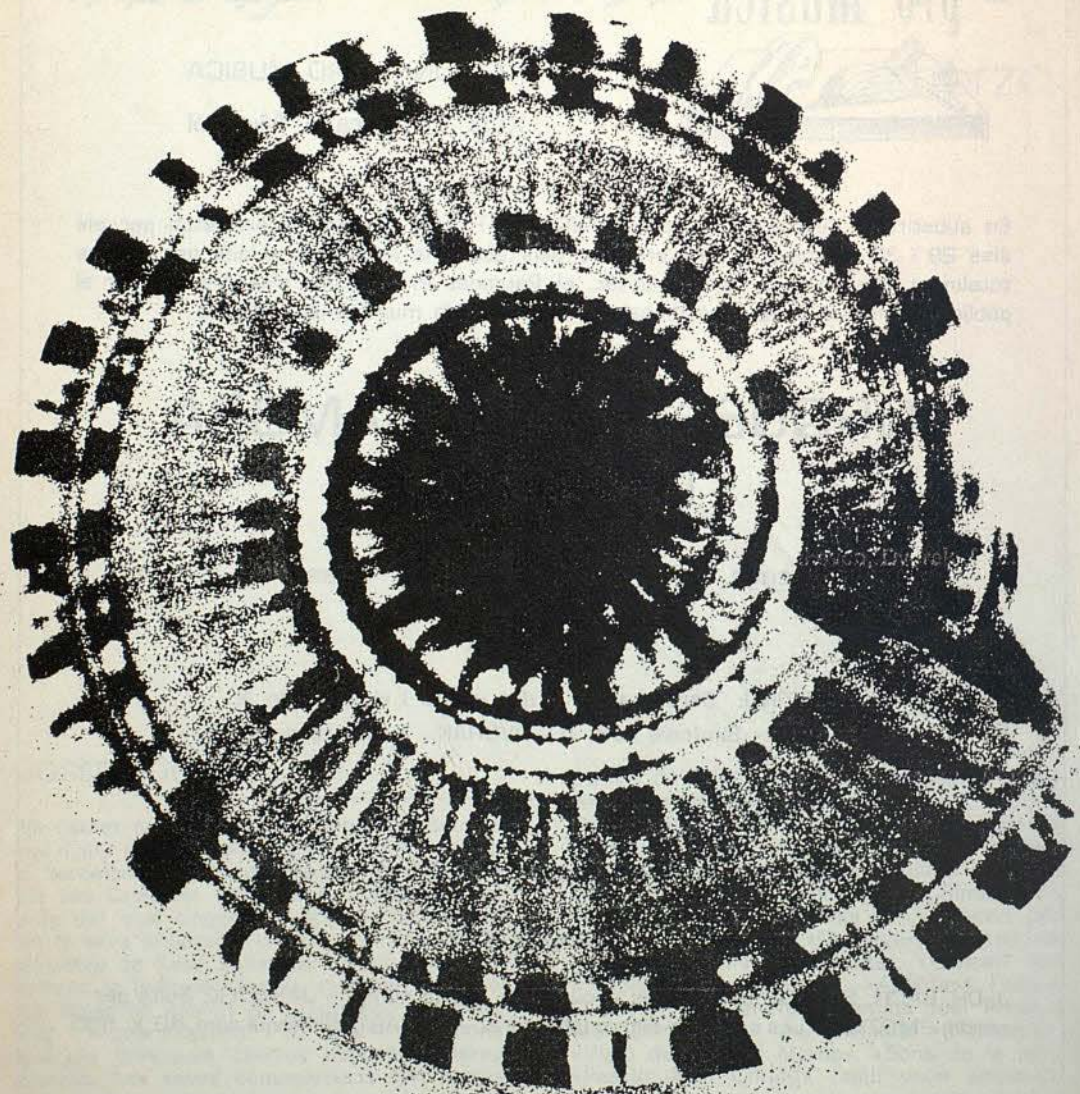
Dilluns, dia 10 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

J. CH. BACH: Simfonia per a dues orquestres, op. 18 núm. 1.—JANACEK: Suite per corda.—MOZART: Les noces de Figaro (obertura).—MOZART: Simfonia núm. 40, K. 550

Nota important: Els abonaments corresponents al dia 29 de maig (concert núm. 19) seran vàlids per el dia 9 i els corresponents al dia 30 (concert núm. 20) per al dia 10. La mateixa fórmula se seguirà per a les entrades adquirides per a aquests dos concerts.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

VIETA

és

ALTA FIDELITAT

música 76

SAINT-MAXIMIN. — Del 5 al 24 de juliol tindrà lloc la «XIV Académie d'Eté», curs d'interpretació per a solistes i música de cambra. Els diversos cursos i les respectives particularitats (data, professorat, condicions d'admissió) són els següents: **ORGUE.** Del 5 al 24 de juliol. Professors: Michel Chapuis, René Saorgin. Programa: música clàssica francesa per a orgue, música italiana d'orgue dels segles XVI i XVII. Per participar al curs en forma activa caldrà superar una prova prèvia, diversificada segons el candidat: a) Els professionals hauran d'interpretar Preludi, Fuga i Xacona en sol menor, de Buxtehude; b) Els amateurs, Petit Preludi i Fuga en mi menor, de N. Brunhs. **CLAVICEMBAL:** Del 5 al 24 de juliol. Professor: Huguette Dreyfus. Programa: obres per a clave dels segles XVII i XVIII. Com a prova inicial, els aspirants hauran d'interpretar: Preludi i Fuga en do menor (I Llibre de «El clave ben temperat») de Bach, «La Vénitienne» de J. Ph. Rameau. **FLAUTA.** del 5 al 24 de juliol. Professor: Christian Lardé. En programa, obres mestres dels segles XVIII, XIX i XX. Obres a interpretar en la selecció: primer i quart moviment de la Sonata en mi major, de Bach i «Danse de la Chèvre» d'Honegger. **VIOLÍ.** Del 5 al 18 de juliol. Professor: Eduard Melkus. Programa: Sonates de Haendel, Mondonville i Leduc. Peces d'interpretació obligatòria prèvia: els dos primers moviments de la Sonata en do menor de Leclair i dos moviments de la Sonata en mi major de Bach. **MÚSICA DE CAMBRA.** Del 5 al 18 de juliol. Professors: Eduard Melkus, Huguette Dreyfus i Christian Lardé. Programa: Con-

certs Royaux de Couperin, Sonates a trio de Haendel, Sonates a trio de Leclair, Ofrena musical de Bach. Informacions: «Dr. P. Rochas, 83170 Brignoles.»

NAMUR. — Del 29 de juny al 17 de juliol d'enguany tindrà lloc una nova edició del «Curs Internacional d'Interpretació per a violinistes» sota la direcció d'Arthur Grumiaux. Per a poder participar-hi, els candidats han d'acreditar un nivell superior de formació musical (primer premi atorgat per un conservatori o un grau equivalent), i no superar l'edat de 35 anys; el nombre d'assistents queda limitat a vuit, i per això Arthur Grumiaux efectuarà personalment la prova inicial (Fuga d'una de les sonates per a violí sol de Bach, un dels concerts de Mozart K. 207, 216, 218 ó 219, un Caprici de Paganini) a aquells que s'inscriguin provisionalment. Els alumnes admesos al Curs treballaran dues obres (escollides de comú acord amb el professor) entre les del repertori següent: **OBRES PER A ORQUESTRA:** Bach: Concerts en la menor i mi major; Mozart: Concerts K. 207, 216, 218, 219; Concerts de Beethoven, Brahms, Mendelssohn, Txaiowsky i Strawinsky; Berg: Concert «A la memòria d'un àngel»; Saint-Saëns: Introducció i Rondó; Chausson: Poème; Ravel: Tzigane. **SONATES:** Bach: Sonates i partites per a violí sol; Mozart: Totes les sonates; Prokofiev: Sonata en re major; Debussy, Ravel. Per a tota mena d'informació, els interessats poden adreçar-se a: «Ministère de la Culture Française. Direction des Arts Musical et Lyrique. 3e. étage, Avenue de Cortenbergh 158.1040 Bruxelles.»

disco-notícia

LA MEDALLA MOZART. — Edith Mathis i Peter Schreier han estat guardonats amb la medalla Mozart de Salzburg, per la interpretació de l'obra mozartiana, i especialment per la revaloració de les òperes de joventut. La Fundació Mozarteum concedeix molt ocasionalment aquesta medalla. Edith Mathis i Peter Schreier reberen el guardó després d'enregistrar «Ascanio in Alba», tercer projecte de la sèrie d'òperes de la joventesa de Mozart. Les altres òperes gravades són «Il Re Pastore» i «Lucio Silla», totes les quals han estat realitzades per la Fundació del Mozarteum, la Radiodifusió Austríaca i la Producció Musical de BASF. La immediata realització serà la bellíssima «Bastià i Bastiana».

ESCOLANIA DE MONTSERRAT. — La Missa Salisburgensis, interpretada per l'Escolania de Montserrat, el Cor de nois de Tölz i el Collegium Aureum, dirigits per Ireneu Segarra —que ja havia aconseguit el Premi del Disc Alemany— ha estat guardonada una vegada més amb el Premi de l'Acadèmia Discogràfica del Japó. Ha estat un nou reconeixement a l'extraordinària qualitat i excel·lent realització d'aquesta difícilíssima obra atribuïda a Orazio Benevoli, escrita amb motiu de la consagració de la catedral de Salzburg.

CHOPIN, ORIGINAL. — Amb instruments de l'època de llur composició, Anner Bylsma, violoncel, i Gerard van Blerk, piano, interpreten tres interessants i no massa prodigades obres de Chopin. Es tracta del Gran Duo Concertant per a piano i violoncel sobre temes de «Robert le Diable», de Meyerbeer, la Polonesa Brillant, op. 3 i la Sonata en sol menor, op. 65. El violoncel és un instrument de Pressenda (1835) i el piano de cua de la fàbrica d'Erard (París, 1840), actualment al Museu Nacional de Nuremberg. El propi Chopin tocà amb aquest piano a casa del seu antic propietari, l'editor musical parisenc Schlesinger.

LIEDER DE SCHUMANN I BRAHMS → Atenció màxima a dos discos d'Elly Ameling, intèrpret magnífica. Un d'ells és dedicat als vells i estimats lieder de Robert Schumann. Una bella selecció de vint-i-una de les delicioses cançons de Schumann, on figuren, entre altres, exemples de l'Album de lieder per a la joventut, de Des knaben Wunderhorn o altres sobre els poemes de Rückert. Jörg Demus, piano, utilitza un piano de cua de Conrad Graf (Viena, 1839). L'altre disc està dedicat a cançons de Brahms, on predominen recopilacions de cançons populars alemanyes. Els dos enregistraments han estat presentats per BASF (37 93115 i 37 53483).

DVORAK I LES SEVES DANSES. — Les reiterades versions de les obres més populars —però, al mateix temps, més definides— del segle passat enriqueixen constantment el patrimoni discogràfic. Com a exemple, ací tenim la versió de les «Dances esclaves», op. 72 (conjuntament amb l'obertura de «La meva llar», op. 62, o més pròpiament «El meu país» - Ma Vlast), d'Antonin Dvorak, en versió excepcional de l'Orquestra Simfònica de la Radiodifusió Bavaresa, que dirigeix Rafael Kubelik. (DEUTSCHE GRAMMOPHON 2530593)

EL BRUCKNER DE KLEMPERER. — Amb la desaparició d'Otto Klemperer fa pocs anys la música europea perdé un dels valors de la direcció i el redescobridor dels grans simfonistes post-romàntics. És sumament interessant, doncs, la reedició de les seves grans produccions, com ara la novena Simfonia en re menor, de Bruckner, amb la New Philharmonia Orchestra. (EMI J 065-02 156.)

MUSICA ANTIGA ESPANYOLA. — Dins la col·lecció de Música Antiga Espanyola que publica HISPAVOX (HHS 23) ha aparegut un interessant disc dedicat als «vihuelistas» espanyols del segle XVI, Luys de Narvaez, Diego Pisador i Esteban Daza, interpretats per Jorge Fresno en una «vihuela» en sol. El disc ha estat enregistrarat a l'església visigòtica de San Román, de Toledo.

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals...

(Per a invitacions, demaní'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

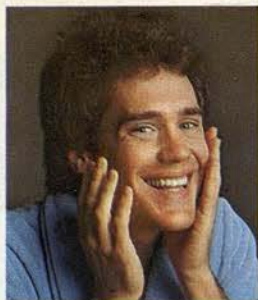
HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, ZENDER, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. Barcelona / Milán / Oslo / París / New York

discos

W. A. MOZART. Concert per a flauta i orquestra núm. 1, en sol major, K. 313. Concert per a oboè i orquestra, en do major, K. 314. Werner Tripp, flauta. Gerhard Turetschek, oboè. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Karl Böhm. DEUTSCHE GRAMMOPHON 25 30 527.

Les obres del present disc, dedicat a la música per a instrument solista i orquestra, daten del mateix any —1777— i al catàleg cronològic i temàtic de Köchel són relacionades correlativament: 313 i 314. D'entre els nombrosos concerts mozartians (cal remarcar els 23 per a piano i orquestra) només en trobem un escrit per a oboè i dos per a flauta. Quant a aquest darrer instrument el compositor declara ben clarament que no s'hi sent còmode. Més, encara, diu textualment en paraules adreçades al seu pare: «Sabeu bé que em quedo pràcticament enravenat quan haig d'escriure per a un instrument que no suporto.» Sembla que fou un encàrrec del ric holandès de Jean que li oferí 200 florins si en el transcurs de poc temps li componia uns petits concerts curts i fàcils i alguns concerts per a flauta. Es evident que Mozart no complí totalment aquest encàrrec, potser (entre altres raons) perquè la prometença no es complí tampoc al peu de la lletra. En tot cas, és cert que el concert fou dedicat al flautista Wending que el devia estrenar a Mannheim, on l'Orquestra de la Cort tenia una reputació excel·lent.

Els dos concerts de la gravació present se situen al solc de la maduresa en l'estil musical de Mozart i coronen el període dedicat a estudiar i assimilar els estils estrangers. Tant per la seva constitució com per la temàtica enllacen amb els concerts anteriors per a violí de l'any 1775. Els dos concerts tenen un inici semblant. I per més que el compositor salzburguès declari la seva aversió per la flauta, li atorga en aquesta obra l'ocasió de desplegar tota la seva mobilitat en el sentit d'utilitzar plenament la tessitura que aleshores posseïa tècnicament l'esmentat instrument.

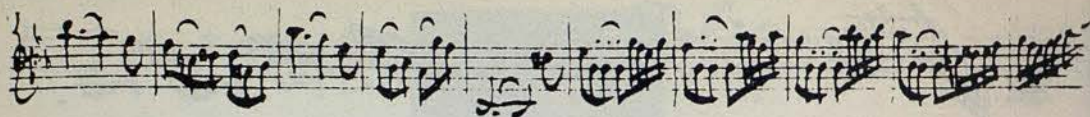
En tot cas, els dos concerts mozartians donen ocasió als dos excel·lents instrumentistes —sota la batuta extraordinària de Karl Böhm— de palesar unes qualitats musicals de gran categoria.

TXAIKOWSKY: Simfonia núm. 5 en mi menor, op. 64. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. PHILIPS Stéreo 65 00 922.

La simfonia núm. 5 de Txaiowski, op. 64, escrita el 1888, fou estrenada a San Petersburg el 17 de novembre del mateix any, sota la direcció del compositor i dedicada a Theodor Ave-Lallement. La crítica fou més aviat exigent i dura. Posteriorment el compositor escrivia: «A cada interpretació de la meua nova simfonia, el temor al fracàs era més gran, ja que l'obra em semblava cada vegada més bigarrada, massiva, artificiosa, llarga i desproveïda d'atractiu. Era possible, en realitat, que jo hagués creat una obra semblant? Era això el principi de la fi? Això em resultava horrible.»

Avui podem dir que els temors del compositor eren infundats. Representen en realitat la mostra d'una personalitat complexa i controvertida, que es creava les pròpies dificultats, segurament a causa de problemes interns produïts per dubtes i escrúpols, d'una fàisó que haurien de resultar beneficiosos per a l'admiració de la posteritat. (Semblantment el cas de Mahler, posteriorment.) Així veiem que la cinquena simfonia de Txaiowski és no solament una de les grans obres del seu gènere dins el món de la música, sinó, bàsicament un psicograma del propi compositor. A través d'ella trobem els diversos estats d'ànim del seu creador, idees i intencions al llarg dels contrastats episodis i situacions de la seva pròpia vida, que constituïen el seu caràcter i, en definitiva, la seva aportació a la música. Es la tragèdia de la seva existència i del seu destí. I és, potser, a través d'aquesta visió que hem de considerar avui la vigència —amb totes les virtuts i limitacions— de l'obra del compositor de Viatka.

No cal insistir en l'admirable tasca de Bernard Haitink amb la seva Orquestra del Concertgebouw que ha obtingut una fama absoluta, bàsicament amb la interpretació de l'obra de Mahler i de Bruckner. El mateix podria dir-se de les esplèndides versions, com ara aquesta, de l'obra de Txaiowski. — A. S.

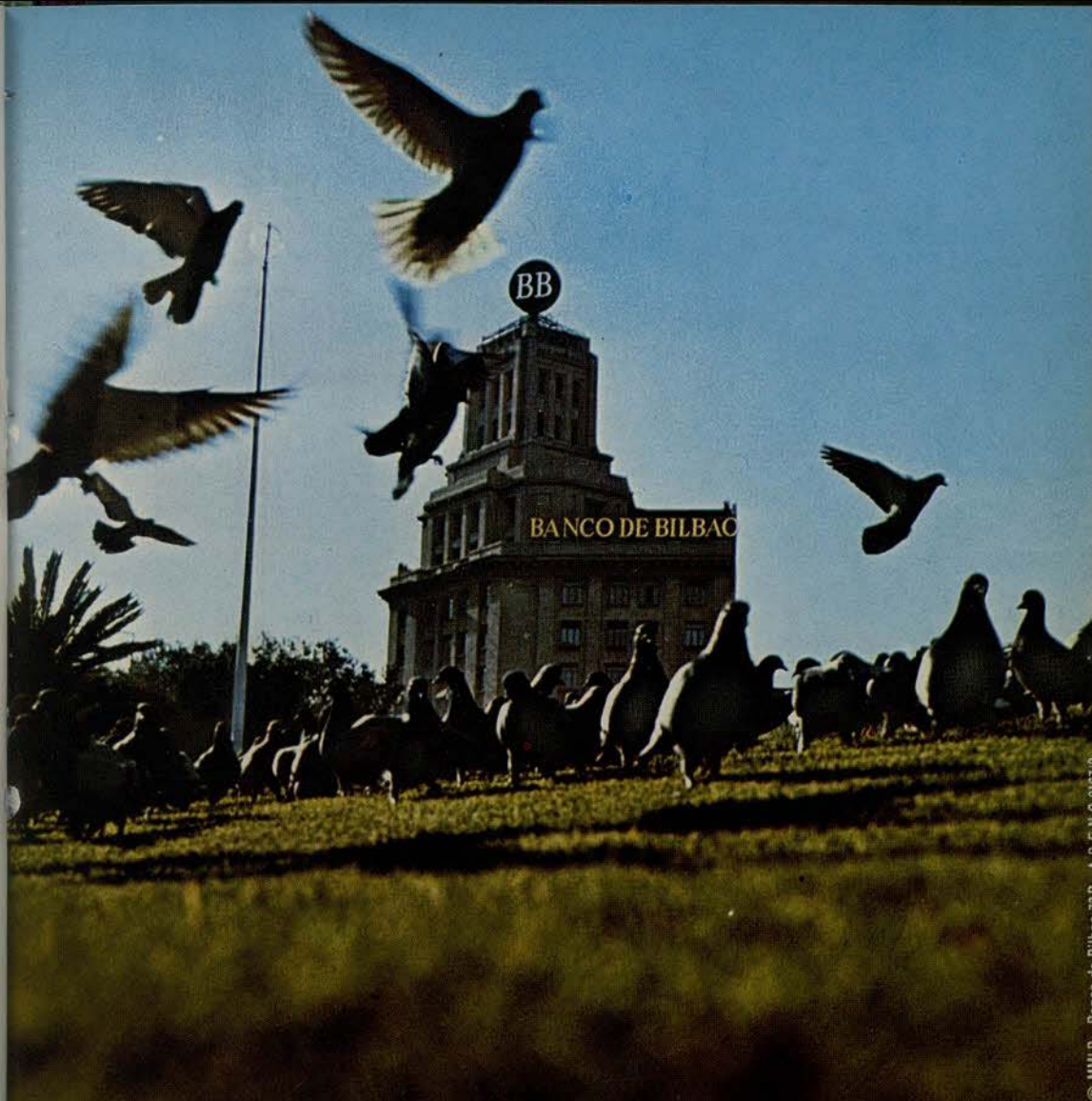
guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
MAIG		
7, divendres 21 h. 21.30 h.	Palau Liceu	Orfeo Català. Dir.: Lluís Millet. Solistes vocals. Conjunt instrumental. Polifonia del Barroc i del Renaixement. «Le chanteur de Mexico» de F. Lopez (i dies 9 i 11).
8, dissabte 17 h. 19 h. 22.15 h.	Conservatori Municipal Palau Església St. Joan M. Vianney	Duo de violins Polina Katliarskia - F. J. Comesaña; obres de Telemann, Aubert, Boccherini, Prokofiev. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Eugene Istomin, piano. Obres de Blancafort, Beethoven, Dvorak. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.) Capella Davidica de Ciutadella. Dir.: Guillem Coll. Obres de Berchen, Britten, Eslava, Dubois, Haendel.
9, diumenge 11 h. 21 h.	Palau Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Eugene Istomin, piano. Obres de Blancafort, Beethoven, Dvorak. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.) Orquestra de Cambra de Praga. Obres de Martinu, Schubert, Dvorak. (Patronat Pro Música.)
10, dilluns 21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Praga. Obres de J. C. Bach, Janacek, Mozart. (Patronat Pro Música.)
11, dimarts 19.30 h. 20 h. 21 h.	Institut Francès Novomúsica Palau	Trio Bartok. Obres de Milhaud, Guinovart, Poulenc, Bartok. María Palay, piano. Obres de Bach, Massià, Mompou, Albéniz, Scriabin, Scarlatti, Chopin. Quartet Cedron. (Club de Vanguardia.)
14, divendres 21.30 h.	Liceu	«Gipsy» de F. Lopez (i dies 16 i 18).
16, diumenge 11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet i Ibars. Andreu Biosca, violí. Obres de Haendel, Geminiani, Tartini, Dunhill, Boccherini, Solé.
20, dijous 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Dimitri Bashkirev, piano. Obres de Williamson, Mozart, Brahms. (Patronat Pro Música.)
21, divendres 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Silvia Marcovici, violí. Obres de Txaikowsky. (Patronat Pro Música.)
23, diumenge 21 h.	Palau	Conservatori Superior Municipal de Música. Concert de clausura del curs 1975/76.
24, dilluns 21 h.	Palau	I Musici. Obres de Vivaldi. (Patronat Pro Música.)

TEMPORADA 1975-76 - 7 maig 1976 - Núm. 20 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

El Banco de la Plaza Cataluña

Parfum Madame Rochas

PARIS

